TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. liepos 16 d.*

Byloje C-344/08

dėl 2008 m. liepos 8 d. *Sąd Rejonowy w Kościanie* (Lenkija) nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2008 m. liepos 24 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje prieš

Tomasz Rubach,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai J.-C. Bonichot, K. Schiemann, J. Makarczyk ir C. Toader (pranešėja),

generalinis advokatas M. Poiares Maduro,
kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

* Proceso kalba: lenkų.

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos M. Dowgielewicz,

— Ispanijos vyriausybės, atstovaujamos N. Díaz Abad,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos M. Konstantinidis ir M. Owsiany-Hornung,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1996 m. gruodžio 9 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 338/97 dėl laukinės faunos ir floros rūšių apsaugos kontroliuojant jų prekybą (OL L 61, 1997, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 3 t., p. 136) 8 straipsnio 5 dalies išaiškinimu.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant baudžiamąją bylą prieš T. Rubach, iškeltą dėl Lenkijos teisės aktų, susijusių su aplinkos apsauga, pažeidimų.

Teisinis pagrindas

Konvencija dėl nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos

3 1973 m. kovo 3 d. Vašingtone pasirašyta Nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvencija (Recueil des traités des Nations unies, 993 t., Nr. I-14537, toliau – CITES) siekiama užtikrinti, kad tarptautinė prekyba šios konvencijos prieduose išvardytomis rūšimis, taip pat jų dalimis ir dariniais nedarytų žalos biologinės įvairovės išsaugojimui ir būtų paremta nuosekliu laukinių rūšių naudojimu.

4 Europos bendrijoje ši konvencija taikoma nuo 1984 m. sausio 1 d. pagal 1982 m. gruodžio 3 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3626/82 dėl Nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvencijos įgyvendinimo Bendrijoje (OL L 384, p. 1). Šis reglamentas panaikintas Reglamentu Nr. 338/97, kurio 1 straipsnio antrojoje pastraipoje numatyta, kad jis taikomas laikantis CITES tikslų, principų ir nuostatų.

Bendrijos teisė

5 Reglamento Nr. 338/97 8 straipsnyje numatyta:

„Nuostatos dėl komercinės veiklos kontroliavimo

1. A priede išvardytų rūšių egzempliorius draudžiama pirkti, siūlyti pirkti, įsigyti komerciniams tikslams, viešai demonstruoti komerciniams tikslams, naudoti pasipelnymui ir prekybai, laikyti pardavimui, siūlyti parduoti arba vežti pardavimui.

<…>

5. 1 dalyje nurodyti draudimai taikomi ir B priede išvardytų rūšių egzemplioriams, išskyrus tuos atvejus, kai atitinkamos valstybės narės kompetentingai institucijai priimtinu būdu galima įrodyti, jog tokie egzemplioriai buvo įgyti ir, jei jie nėra kilę Bendrijoje, buvo į ją įvežti vadovaujantis galiojančiais teisės aktais dėl laukinės faunos ir floros apsaugos.

<…>“

6 Minėto reglamento 16 straipsnyje numatyta:

„Sankcijos

1. Valstybės narės imasi atitinkamų veiksmų, užtikrinančių, kad sankcijos bus taikomos bent už tokius šio reglamento šiuos pažeidimus:

a) už egzempliorių įvežimą į Bendriją, eksportą arba reeksportą iš jos be reikiamo leidimo arba sertifikato, arba pateikus padirbtą, suklastotą arba negaliojantį leidimą ar sertifikatą arba pataisytą be jį išdavusios institucijos leidimo;

b) už leidime arba sertifikate, išduotame laikantis šio reglamento reikalavimų, nurodytų sąlygų nesilaikymą;

<…>

j) už egzempliorių pirkimą, siūlymą pirkti, įsigijimą komerciniams tikslams, naudojimą siekiant pasipelnyti, viešą demonstravimą komerciniais tikslais, pardavimą, laikymą pardavimui, siūlymą parduoti arba vežimą pardavimui pažeidžiant 8 straipsnį;

<…>

2. 1 dalyje nurodytos priemonės turi atitikti pažeidimo pobūdį bei sunkumą ir apimti nuostatas dėl egzempliorių sulaikymo, o prireikus ir konfiskavimo.

<…>

4. Jei pristačius į Bendrijos įvežimo punktą gyvą iš B arba C priede išvardytų rūšių egzempliorių atitinkamas galiojantis leidimas arba sertifikatas nepateikiamas, egzempliorius turi būti sulaikytas ir gali būti konfiskuotas arba, jei gavėjas atsisako pripažinti egzempliorių, už įvežimo punktą atsakingos valstybės narės kompetentingos institucijos gali atsisakyti priimti krovinį ir pareikalauti, kad vežėjas grąžintų jį į tą vietą, iš kurios jis buvo paimtas.“

7 Reglamento Nr. 338/97 B priede *Arachnida* klasėje *Araneae* grupėje nurodyti *Brachypelma* rūšies vorai.

Nacionalinė teisė

8 Pagrindinėje byloje taikomos nacionalinės teisės nuostatos – tai visų pirma 2004 m. balandžio 16 d. Aplinkos apsaugos įstatymas (DZ. U Nr. 92, poz. 880, toliau – Aplinkos apsaugos įstatymas), kuriame pakartojamos CITES ir šią sritį reglamentuojančių Bendrijos teisės aktų nuostatos.

9 Aplinkos apsaugos įstatymo 61 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„1. Nepažeidžiant šio straipsnio 2 dalies, augalams ir gyvūnams, priklausantiems rūšims, kurioms taikomi apribojimai pagal Europos Sąjungos teisės nuostatas, taip pat jų identifikuojamoms dalims bei jų dariniams gabenti per valstybės sieną reikalingas už aplinkos apsaugos klausimus atsakingo ministro leidimas.“

10 Šio įstatymo 64 straipsnyje numatyta:

„1. Varliagyvių, roplių, paukščių ar žinduolių klasėms priklausančių 61 straipsnio 1 dalyje nurodytų gyvūnų turėtojai ir jų augintojai privalo raštu pranešti apie juos registrui.

2. Šio straipsnio 1 dalyje numatyta pranešimo registrui pareiga netaikoma:

1) zoologijos sodams;

2) ūkinę veiklą su 61 straipsnio 1 dalyje nurodytais gyvūnais vykdantiems subjektams;

3) laikinam gyvūnų laikymui jų gydymo ir reabilitacijos tikslais.

3. Šio straipsnio 1 dalyje numatytą registrą tvarko gyvūnų laikymo ar veisimo vietos kompetentingas seniūnas.

<…>

5. Pareiga pranešti registrui arba išbraukti iš jo atsiranda gyvūno įgijimo ar perleidimo, įvežimo į nacionalinę teritoriją arba išvežimo iš jos, gyvūno gavimo, praradimo ar mirties dieną. Įrašymo į registrą arba išbraukimo iš jo prašymas turi būti pateiktas kompetentingam seniūnui per 14 dienų nuo šios pareigos atsiradimo.

<…>

8. Įrašą į registrą seniūnas patvirtina išduodamas pažymą.

9. Šio straipsnio 2 dalies 2 punkte nurodyti subjektai privalo turėti ir kartu su parduodamu gyvūnu perduoti šio straipsnio 4 dalies 11 punkte nurodyto dokumento originalą ar kopiją. Šioje kopijoje turi būti nurodytas gyvūną parduodančio subjekto suteiktas kopijos eilės numeris ir išdavimo data, gyvūną parduodančio asmens antspaudas ir parašas, informacija apie gyvūnų, dėl kurių išduota ši kopija, skaičių ir, jeigu kopijuojamas dokumentas susijęs su daugiau nei viena rūšimi, nurodyta rūšis, kuriai priklauso gyvūnai.

<…>“

11 Minėto įstatymo 128 straipsnyje nustatyta:

„Asmuo, kuris:

<…>

2) pažeidžia Europos Sąjungos teisės nuostatas dėl laukinės faunos ir floros rūšių apsaugos kontroliuojant jų prekybą;

<…>

d) siūlydamas parduoti ar pirkti, pirkdamas ar įsigydamas, naudodamas ar viešai demonstruodamas komerciniams tikslams, parduodamas, laikydamas ar gabendamas pardavimo tikslais nustatytų rūšių augalų ar gyvūnų egzemplio-rius,

<…>

baudžiamas laisvės atėmimu nuo 3 mėnesių iki penkerių metų.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

12 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad T. Rubach mugėje įsigijo terariumuose laikomų egzotiškų *Brachypelma Albopilosum* rūšies vorų, kurie yra saugomi, nes priklauso Reglamento Nr. 338/97 B priede įrašytai gyvūnų rūšiai. Jis pradėjo dauginti šiuos nelaisvėje laikomus voragyvius ir prekiauti jais interneto aukcione 2006 m. vasario–spalio mėnesiais.

13 Dėl šių veikų T. Rubach buvo patrauktas baudžiamojon atsakomybėn dėl 46 Aplinkos apsaugos įstatymo 128 straipsnio 2 punkto d papunkčio pažeidimų.

14 2007 m. spalio 26 d. Sprendimu *Sąd Rejonowy w Kościanie* (Kosciano apylinkės teismas) išteisino kaltinamąjį dėl visų jam inkriminuojamų veikų nusprendęs, kad jo elgesyje nebuvo neteisėtai veikai, kuria jis kaltinamas, būdingų požymių.

15 Kosciano apylinkės prokurorui pateikus apeliacinį skundą, 2008 m. balandžio 2 d. *Sąd Okręgowy w Poznaniu* (Poznanės apygardos teismas) panaikino minėtą sprendimą ir grąžino bylą nagrinėti iš naujo.

16 Nagrinėdamas bylą iš naujo Kosciano apylinkės teismas nusprendė, kad pagal apeliacinio teismo pateiktą nacionalinės teisės išaiškinimą, kuris yra privalomas iš naujo šią bylą turinčiam nagrinėti teismui, kaltinamasis galėtų išvengti baudžiamosios atsakomybės tik tuo atveju, jeigu nurodytų gyvūnų kilmę dėl parduotų gyvūnų pateikdamas pažymą, patvirtinančią pranešimą registrui, sudaromam pagal Aplinkos apsaugos įstatymo 64 straipsnio 1 dalį, arba pateikdamas informacijos, leidžiančios atskleisti šių gyvūnų kilmę ir aiškiai nustatyti asmenį (-is), kuriam (-iems) priklausė gyvūnai ar kuris (-ie) juos augino.

17 Dėl pirmojo įrodymo Kosciano apylinkės teismas pateikė klausimą *Starostwo Powiatowe w Kościanie* (Kosciano pavieto seniūnija). Iš šios valdžios institucijos pozicijos matyti, kad kaltinamasis negalėjo į minėtą registrą įregistruoti aptariamų egzempliorių, nes voragyviams registracijos reikalavimas netaikomas. Šią aplinkybę savo rašytinėse pastabose taip pat patvirtino Lenkijos vyriausybė.

18 Tačiau, Kosciano apylinkės teismo teigimu, jeigu kaltinamasis privalėtų pateikti dokumentą, kurio pagal nacionalinę teisę jis neprivalo gauti, net jeigu nėra įpareigotas turėti specialių žinių apie nagrinėjamų gyvūnų kilmę, jis negalėtų išvengti baudžiamosios atsakomybės.

19 Šiomis aplinkybėmis Kosciano apylinkės teismas nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Kaip (Reglamento Nr. 338/97) B priede išvardytų gyvūnų (nesančių varliagyviais, ropliais, paukščiais ar žinduoliais) turėtojas gali (minėto reglamento 8 straipsnio 5 dalies) prasme įrodyti, jog jo egzemplioriai buvo įgyti <…> vadovaujantis galiojančiais teisės aktais dėl laukinės faunos ir floros apsaugos <…>?“

Dėl prejudicinio klausimo

Teisingumo Teismui pateiktos pastabos

20 Lenkijos vyriausybė siūlo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui atsakyti taip, kad Reglamento Nr. 338/97 8 straipsnio 5 dalyje, pagal kurią galimybė verstis komercine veikla šio reglamento 8 straipsnio 1 dalies prasme priklauso nuo įrodymo, kad minėto reglamento B priede išvardytų rūšių egzemplioriai įgyti teisėtai, daroma nuoroda į taisykles dėl įrodymų, taikomų kreipiantis į kompetentingą nacionalinės valdžios instituciją. Jeigu tai baudžiamasis teismas, šią aplinkybę patvirtinantis įrodymas turėtų būti pateiktas laikantis baudžiamojo proceso principų, pagal kuriuos faktų tikrumą reikalaujama patvirtinti visais įmanomais įrodymais, o abejonės, kurių negalima paneigti, aiškinamos kaltinamojo naudai.

21 Ispanijos vyriausybė pataria Teisingumo Teismui į pateiktą klausimą atsakyti taip, kad reikia reikalauti pateikti įrodymus dėl visų B priede išvardytų egzempliorių kilmės teisėtumo, paliekant pagal CITES kompetentingoms valstybių narių administracinės valdžios institucijoms pasirūpinti šių įrodymų, bet kuriuo atveju leisiančių užtikrinti galimybę nustatyti nagrinėjamų egzempliorių teisėtą kilmę, įvertinimu.

22 Europos Bendrijų Komisijos teigimu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui reikia atsakyti taip, kad vykstant baudžiamajam procesui, kurio tikslas – nubausti už įtariamą Reglamento Nr. 338/97 8 straipsnio 5 dalies nuostatų pažeidimą, nesant tokį baudžiamąjį procesą reglamentuojančių Bendrijos teisės nuostatų, nacionalinis teismas paprastai taiko nacionalinę teisę, kurią aiškina laikydamasis Bendrijos teisės ir stengdamasis užtikrinti visišką šios teisės veiksmingumą. Kalbant apie įrodinėjimo naštos paskirstymą, Komisija mano, kad atsižvelgiant į tai, jog draudimas komerciniais tikslais naudoti Reglamento Nr. 338/97 B priede išvardytų rūšių egzempliorius taikomas kaip bendra taisyklė, vykstant baudžiamajam procesui būtent prokuroras turi įrodyti, kad saugomų rūšių egzempliorius T. Rubach naudojo komerciniais tikslais. Tačiau būtent T. Rubach turėtų įrodyti, kad šiuos egzempliorius jis įsigijo teisėtai, o tai leistų jam išvengti baudžiamosios atsakomybės.

Teisingumo Teismo atsakymas

23 Kaip matyti iš visos informacijos, nurodytos prašyme pateikti prejudicinį sprendimą, nacionalinis teismas iš esmės nori išsiaiškinti, pirma, kokių įrodymų, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 338/97 8 straipsnio 5 dalį, galima pateikti, kai vyksta baudžiamasis procesas dėl veiklos, kaip antai nurodytos pagrindinėje byloje, su gyvūnų rūšių, kurios išvardytos šio reglamento B priede, egzemplioriais, ir, antra, kaip tinkamai paskirstyti įrodinėjimo naštą, kai norima nustatyti, ar tokie egzemplioriai įgyti teisėtai.

24 Minėto reglamento A ir B prieduose išvardytų rūšių egzemplioriams nustatyta apsaugos sistema siekiama užtikrinti pačią geriausią laukinės faunos ir floros apsaugą kontroliuojant prekybą jomis, laikantis CITES tikslų, principų ir nuostatų.

25 Akivaizdu, kad Reglamente Nr. 338/97 nėra bendro draudimo importuoti ar prekiauti kitomis, A priede nenumatytomis rūšimis (2008 m. birželio 19 d. Sprendimo *Nationale Raad van Dierenkwekers en Liefhebbers ir Andibel*, C-219/07, Rink. p. I-4475, 18 punktas).

26 Kaip Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, Reglamento Nr. 338/97 B priede išvardytų rūšių egzempliorius leidžiama naudoti komerciniais tikslais tuo atveju, jeigu įvykdytos šio reglamento 8 straipsnio 5 dalyje numatytos sąlygos (2001 m. spalio 23 d. Sprendimo *Tridon*, C-510/99, Rink. p. I-7777, 44 punktas). Šio reglamento 8 straipsnyje numatytas draudimas prekiauti netaikomas, kai atitinkamos valstybės narės kompetentingai institucijai priimtinu būdu galima įrodyti, jog tokie egzemplioriai buvo įgyti, ir, jei jie nėra kilę Bendrijoje, buvo į ją įvežti vadovaujantis galiojančiais teisės aktais dėl laukinės faunos ir floros apsaugos.

27 Atsižvelgiant į šias nuostatas reikia konstatuoti, kad Reglamente Nr. 388/97 nenurodyta, kokiais įrodymais reikia remtis norint patvirtinti, kad šio reglamento B priede išvardytų rūšių egzemplioriai įgyti teisėtai, laikantis minėto reglamento 8 straipsnio 5 dalyje numatytų sąlygų, būtent tuo atveju, kai šie egzemplioriai gimė nelaisvėje Bendrijos teritorijoje. Taigi kompetencija nustatyti, kokiais įrodymais galima patvirtinti, kad minėtos sąlygos įvykdytos, palikta kompetentingoms valstybių narių valdžios institucijoms. Šie įrodymai apima minėtame reglamente numatytus leidimus ar sertifikatus ir bet kokį kitą tinkamą dokumentą, kurį kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos laikys naudingu.

28 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad įrodymo sąvokos Bendrijos teisė nereglamentuoja, taigi iš esmės visi vykstant panašiems procesams valstybių narių procesinėje teisėje pripažįstami įrodymai yra priimtini. Todėl esant tokiai situacijai, kaip antai pagrindinėje byloje, būtent nacionalinės valdžios institucijos turi įvertinti, ar pagal jų nacionalinės teisės principus, reglamentuojančios įrodymus, konkrečiu jų nagrinėjamu atveju, atsižvelgiant į visas aplinkybes, buvo įrodyta, kad įvykdytos Reglamento Nr. 338/97 8 straipsnio 5 dalyje numatytos sąlygos (šiuo klausimu žr. 2000 m. kovo 23 d. Sprendimo *Met-Trans ir Sagpol*, C-310/98 ir C-406/98, Rink. p. I-1797, 29 ir 30 punktus).

29 Taigi dėl šios pirmosios dalies prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui reikia atsakyti, jog Reglamentu Nr. 338/97 neribojami įrodymai, kuriuos galima naudoti siekiant patvirtinti, kad šio reglamento B priede išvardytų rūšių egzemplioriai įgyti teisėtai, ir iš esmės visi vykstant panašiems procesams atitinkamos valstybės narės procesinėje teisėje leistini įrodymai yra priimtini, kai norima nustatyti, ar minėti egzemplioriai įgyti teisėtai.

30 Kalbant, antra, apie įrodinėjimo naštos paskirstymą, kai, laikantis nekaltumo prezumpcijos, nustatinėjama, ar Reglamento Nr. 338/97 B priede išvardytų gyvūnų rūšių egzemplioriai įgyti teisėtai, reikia priminti, kad visų pirma Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos, pasirašytos Romoje 1950 m. lapkričio 4 d., 6 straipsnio 2 dalyje įtvirtinta nekaltumo prezumpcija yra viena pagrindinių teisių, kurias pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką, patvirtintą Suvestinio Europos akto preambulėje ir ES 6 straipsnio 2 dalyje, užtikrina Bendrijos teisės

sistema (be kita ko, žr. 1999 m. liepos 18 d. Sprendimų *Hüls prieš Komisiją*, C-199/92 P, Rink. p. I-4287, 149 punktą ir *Montecatini prieš Komisiją*, C-235/92 P, Rink. p. I-4539, 175 punktą).

31 Nekaltumo prezumpcija kiekvienam asmeniui siekiama užtikrinti, kad jis nebus įvardytas ar laikomas kaltu, kol jo kaltę įrodys teismas (žr. 2004 m. spalio 28 d. EŽTT Sprendimo *Y. B. ir kt. prieš Turkiją* Nr. 48173/99 ir 48319/99, 43 punktą).

32 Reikia pabrėžti, kad tai, jog nustatoma Reglamento Nr. 338/97 A ir B prieduose išvardytų rūšių egzempliorių apsaugos sistema, nedaro įtakos kaltintojui tenkančiai bendrai pareigai vykstant baudžiamajam procesui įrodyti, kad Reglamento Nr. 338/97 B priede išvardytų rūšių egzempliorius, saugomus pagal galiojančius teisės aktus, kaltinamasis naudojo komerciniais tikslais.

33 Kaltinamasis bet kuriuo atveju turi teisę gintis byloje dėl jo patraukimo baudžiamojon atsakomybėn ir pagal Reglamento Nr. 338/97 8 straipsnio 5 dalį patvirtinti, kad minėtus egzempliorius jis įsigijo teisėtai, pagal minėtoje nuostatoje numatytas sąlygas, ir šiuo tikslu pateikti bet kokius pagal taikomą procesinę teisę leistinus įrodymus.

34 Todėl į pateiktą klausimą reikia atsakyti, jog Reglamento Nr. 338/97 8 straipsnio 5 dalis turi būti aiškinama taip, kad baudžiamojoje byloje, pradėtoje prieš asmenį, kaltinamą šios nuostatos pažeidimu, iš esmės visi panašiuose procesuose pagal atitinkamos valstybės narės proceso teisę leistini įrodymai yra priimtini, kai norima nustatyti, ar šio reglamento B priede išvardytų gyvūnų rūšių egzemplioriai įgyti teisėtai. Be to, atsižvelgiant į nekaltumo prezumpcijos principą, toks asmuo gali pateikti bet kokį iš šių

įrodymų norėdamas patvirtinti, kad minėtus egzempliorius jis įsigijo teisėtai, pagal minėtoje nuostatoje numatytas sąlygas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

35 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1996 m. gruodžio 9 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 338/97 dėl laukinės faunos ir floros rūšių apsaugos kontroliuojant jų prekybą 8 straipsnio 5 dalis turi būti aiškinama taip, kad baudžiamojoje byloje, pradėtoje prieš asmenį, kaltinamą šios nuostatos pažeidimu, iš esmės visi panašiuose procesuose pagal atitinkamos valstybės narės proceso teisę leistini įrodymai yra priimtini, kai norima nustatyti, ar šio reglamento B priede išvardytų gyvūnų rūšių egzemplioriai įgyti teisėtai. Be to, atsižvelgiant į nekaltumo prezumpcijos principą, toks asmuo gali pateikti bet kokį iš šių įrodymų norėdamas patvirtinti, kad minėtus egzempliorius jis įsigijo teisėtai, pagal minėtoje nuostatoje numatytas sąlygas.

Parašai.